NORAKSTS
Lieta Nr.A420398612
(A03986-12/25)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 18.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējiem *D.Š.*, *J.Š.* un *I.Š.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Uzņēmumu reģistra pārstāvim *J.Ķ.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *D.Š.* un *J.Š.* pieteikuma par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2012.gada 3.februāra lēmuma Nr.1-5/16 atcelšanu un pēc *D.Š.*, *J.Š.*, *I.Š.* un *A.Š.* pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru katram pieteicējiem tiktu atlīdzināts morālais kaitējums Ls 3000.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 12.janvārī *D.Š.* un *J.Š.* vērsās Uzņēmumu reģistrā, lūdzot atcelt Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 13.oktobra lēmumu Nr.6-12/129104, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 27.oktobra lēmumu Nr.6-12/133340/1, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 27.oktobra lēmumu Nr.6-12/133292/1, Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmumu 2011.gada 28.oktobra Nr.6-12/134100/1, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 31.oktobra lēmumu Nr.6-12/136659, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 25.novembra lēmumu Nr.6-12/147985/1, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada

6.decembra lēmumu Nr.6-12/146692/1, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 28.decembra valsts notāra lēmumu Nr.6-12/167690, ar kuriem veikti ieraksti par komercsabiedrību juridiskās adreses maiņu uz */adrese/*.

Ar Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2012.gada 3.februāra lēmumu Nr.1-5/16 (turpmāk – Lēmums Nr.1) iepriekš minētie lēmumi atstāti negrozīti. Lēmumā Nr.1 norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] Saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta pirmās daļas 2.punktu, izskatot iesniegtos dokumentus, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pārbauda, vai iesniegti visi likumos paredzētie dokumenti, kurus reģistrē (pievieno lietai) vai uz kuru pamata izdara ierakstu komercreģistrā.

Saskaņā ar Komercreģistra 139.panta otro daļu pieteikumam par juridiskās adreses maiņu pievieno nekustamā īpašuma (ēkas vai dzīvokļa īpašuma) īpašnieka izsniegtu piekrišanu sabiedrības juridiskās adreses reģistrācijai attiecīgajā ēkā vai dzīvokļa īpašumā. Līdz ar to Komerclikuma 139.panta otrajā daļā noteiktā nekustamā īpašuma īpašnieka izdota piekrišana ir viens no nepieciešamajiem dokumentiem, uz kuru pamata var izdarīt ierakstu komercreģistrā par juridiskās adreses maiņu.

Visiem pieteikumiem par juridiskās adreses maiņu uz adresi */adrese/* ir pievienotas *J.Š.* un *D.Š.* piekrišanas, līdz ar to ir ievērotas Komerclikuma 139.panta otrās daļas prasības.

[1.2] Uzņēmumu reģistra valsts notārs ir tiesīgs atcelt dokumentu reģistrācijas vai ieraksta izdarīšanas komercreģistrā lēmumu, ja ir saņemti nepārprotami pierādījumi par paraksta viltošanas faktu, bet nav tiesīgs pats pārvērtēt, vai attiecīgais paraksts ir ticis viltots.

[2] Nepiekrītot Lēmumam Nr.1, *J.Š.* un *D.Š.* vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2012.gada 10.aprīļa lēmumu ierosināta administratīvā lieta Nr.A420398612 par Lēmuma Nr.1 atcelšanu.

Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Uzņēmumu reģistrs īpašuma */adrese/* īpašnieku piekrišanas atzīšanu ir veicis pilnīgi formāli, kas neatbilst likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta normām.

[2.2] Uzņēmumu reģistram var būt ierobežotas iespējas operatīvi reaģēt uz personas ļaunprātīgu rīcību individuālā situācijā, tomēr konkrētie lietas apstākļi nav tādi, jo, ja pirmie pieci lēmumi par dažādu komercsabiedrību juridisko adrešu reģistrēšanu tika pieņemti, pastāvot tikai reģistrēšanas dokumentos savstarpēji dažādiem parakstiem, tad nākamie trīs lēmumi tika pieņemti apstākļos, kad ir saņemta konkrēta informācija par parakstu viltošanu.

[2.3] Nav pamatots Lēmumā Nr.1 minētais šķērslis lēmumu par juridisko adrešu reģistrēšanu atcelšanai – apstāklis, ka Uzņēmumu reģistra rīcībā neesot nepārprotamu pierādījumu par paraksta viltošanu.

Normatīvie akti neparedz nekādu „vienu pareizu" veidu un formu, kādā Uzņēmumu reģistram jāpārliecinās par īpašnieka paraksta īstumu.

[3] Uzņēmumu reģistrs tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā Nr.1 minētajiem argumentiem.

Papildus norāda, ka, ņemot vērā Tiesu ekspertu likuma 3.panta pirmo un otro daļu, personai ir jābūt speciālām zināšanām, lai tā varētu veikt ekspertīzi.

[4] 2012.gada 14.martā Uzņēmumu reģistrā saņemts *D.Š.*, *J.Š.*, *I.Š.* un *A.Š.* iesniegums, kurā lūgts atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 12 000. Ar Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2012.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.1-5/64 (turpmāk – Lēmums Nr.2) atteikts atlīdzināt pieteicējiem morālo kaitējumu.

Lēmumā Nr.2 norādīts, ka ar tiesisku administratīvo aktu vai faktisko rīcību privātpersonai nevar rasties morālais kaitējums, līdz ar to lūgums par morālā kaitējuma Ls 12 000 atlīdzināšanu nav pamatots.

[5] Nepiekrītot Lēmumam Nr.2, *D.Š.*, *J.Š.*, *I.Š.* un *A.Š.* (turpmāk – pieteicēji) vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2012.gada 21.jūnija lēmumu ierosināta administratīvā lieta Nr.A420462412 par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru katram pieteicējam tiktu atlīdzināts morālais kaitējums Ls 3000 (kopā – Ls 12 000).

Pieteikumā norādīts, ka, pieņemot Lēmumu Nr.2, netika vērtēta virkne apstākļu, ko pieteicēji norādījuši savā iesniegumu, kā arī tas, ka Lēmumā Nr.2 kārtējo reizi ir atspoguļota Uzņēmumu reģistra vispārīgā un formālā pieeja juridisko adrešu īpašnieku parakstu viltošanas jautājumos, pilnībā ignorējot jebkādus citus apstākļus.

[6] Uzņēmumu reģistrs tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā Nr.2 minētajiem argumentiem.

[7] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2012.gada 11.oktobra lēmumu administratīvās lietas Nr.A420462412 un Nr.A420398612 apvienotas vienā tiesvedībā, piešķirot apvienotajai lietai numuru A420398612.

[8] Tiesas sēdē pieteicēji pieteikumus uzturēja. Papildus paskaidroja turpmāk minēto. *D.Š.* norādīja, ka pieteicēju īpašumā tiek reģistrēti arvien jauni komersanti. Pieteicēji ir informējuši Uzņēmumu reģistru, ka tie nav devuši piekrišanu jaunu komersantu reģistrācijai. Daudzo komersantu reģistrācija pazemina nekustamā īpašuma vērtību.

J.Š. norādīja, ka pieteicēji informējuši Uzņēmumu reģistru, bet saskārušies ar tā neloģisku attieksmi.

I.Š. norādīja, ka komersantiem adresētā korespondence, kas tiek saņemta juridiskajā adresē, rada pārpratumus un nodara morālo kaitējumu.

[9] Uzņēmumu reģistra pārstāvis tiesas sēdē pieteikumus neatzina, pamatojoties uz Lēmumā Nr.1 un Lēmumā Nr.2 norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja turpmāk minēto. Pirms 2011.gada 1.jūlija, kad stājās spēkā grozījumi, varēja norādīt jebkuru adresi kā komersanta juridisko adresi, nepievienojot nekādus dokumentus. Uzņēmumu reģistrs nevar tikai uz privātpersonu sniegto ziņu pamata izdarīt pieņēmumus, ka paraksti ir viltoti.

Motīvu daļa

[10] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem, secina, ka pieteikumi ir noraidāmi turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[11] Saskaņā ar Komerclikuma 139.pantu sabiedrības juridiskā adrese ir adrese, kurā atrodas sabiedrības vadība (sabiedrības sēdeklis). Juridiskās adreses maiņas gadījumā valde iesniedz pieteikumu komercreģistra iestādei attiecīga ieraksta izdarīšanai. Pieteikumam pievieno nekustamā īpašuma (ēkas vai dzīvokļa īpašuma) īpašnieka izsniegtu piekrišanu sabiedrības juridiskās adreses reģistrācijai attiecīgajā ēkā vai dzīvokļa īpašumā.

Savukārt likums „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" nosaka Uzņēmumu reģistra kompetenci, pārbaudot reģistrācijai iesniegtos dokumentus.

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" vispārīgie noteikumi noteic, ka tā darbības mērķis ir veikt šajā likumā noteikto tiesību subjektu reģistrāciju, lai nodibinātu tiesību subjektu juridisko statusu un nodrošinātu normatīvajos aktos noteikto ziņu (par reģistrētajiem tiesību subjektiem un juridiskajiem faktiem) publisku ticamību, kā arī lai nodrošinātu normatīvajos aktos noteikto ziņu pieejamību.

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka izskatot iesniegtos dokumentus, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pārbauda, vai ievērota reģistrācijas piekritība, iesniegti visi likumos paredzētie dokumenti, kurus reģistrē (pievieno lietai) vai uz kuru pamata izdara ierakstu komercreģistrā, vai dokumentiem, kurus reģistrē (pievieno lietai) vai uz kuru pamata izdara ierakstu komercreģistrā (izņemot gada pārskatus), ir juridisks spēks un vai citas formas prasības atbilst normatīvajiem aktiem, kā arī vai ziņu un noteikumu apjoms un saturs atbilst normatīvajiem aktiem un citiem reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem un vai Uzņēmumu reģistrā nav reģistrēts cits tiesisks šķērslis. Uzņēmumu reģistra kompetencē neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude.

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta septītā daļa noteic, ja Uzņēmumu reģistram tiek iesniegti nepārprotami pierādījumi, kas apliecina paraksta viltošanas faktu, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par atteikumu reģistrēt (pievienot lietai) dokumentus vai izdarīt ierakstu komercreģistrā.

Uzņēmumu reģistra amatpersonai (..), bija jāpārbauda, vai pieteikumam ir pievienoti šādai reģistrācijai tiesību normās noteiktie dokumenti, kā arī, vai tie formāli atbilst tiesību normu prasībām. Uzņēmumu reģistra kompetencē nav pārbaudīt, kādos apstākļos lēmumi ir

pieņemti un dokumenti sastādīti, tostarp, vai personu paraksti sapulces protokolos un lēmumos ir īsti *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 17.jūnija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-504/2009 11.punkts).*

Nepārprotams pierādījums likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta septītā daļas izpratnē ir tāds pierādījums, kas neatstāj dažādas interpretācijas iespējas, proti, kuru nevar pārprast, kura saturs ir viennozīmīgs. Tas ir tāds pierādījums, kas pats par sevi ir pietiekams, lai persona bez speciālām zināšanām parakstu ekspertīzes jautājumos varētu konstatēt faktu, ka paraksts ir viltots. Kategorisks eksperta atzinums, ka paraksts ir viltots, ir tieši šāds pierādījums *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 13.maija spriedums lietā SKA-210/2011 13.punkts).*

„Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta septītās daļas mērķis ir panākt, lai, saņemot nepārprotamus pierādījumus par paraksta viltošanu, Uzņēmumu reģistrs atzītu par juridiski nesaistošiem dokumentus, uz kuriem ir viltoti paraksti, ja šiem parakstiem būtu bijusi juridiska nozīme to īstuma gadījumā. Līdz ar to Uzņēmumu reģistra valsts notārs ir tiesīgs atteikt reģistrēt dokumentus vai izdarīt ierakstu komercreģistrā, kā arī attiecīgi – atcelt dokumentu reģistrācijas vai ieraksta izdarīšanas komercreģistrā lēmumu, ja ir saņemti nepārprotami pierādījumi par paraksta viltošanas faktu *(sk. Uzņēmumu reģistra amatpersonu lēmumu atziņas ar ekspertu komentāriem. Jurista Vārds, 06.10.2009., Nr.40(583)*).

Ievērojot minēto, ir secināms, ka Uzņēmumu reģistra amatpersonai, pieņemot lēmumu par ierakstu komercreģistrā par sabiedrības juridisko adresi, ir jāpārbauda tikai to, vai iesniegto dokumentu formas prasības atbilst normatīvajiem aktiem. Savukārt apstākļi, kādos dokumenti sastādīti pārbaudāmi Civilprocesa likumā un Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, vai arī personām, kuru tiesiskās intereses skar ieraksts komercreģistrā, ir jānodrošina pierādījumi apstākļiem, uz kuriem tās pamatojas. Tiesas ieskatā, apstāklis, ka personas apgalvo, ka nav parakstījušas norādītos dokumentus nav pietiekams pierādījums „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta septītās daļas izpratnē. Iepriekš minētās normas piemērošanas gadījumā nepieciešams saņemt pierādījumu ar augstu ticamību, nevis tikai personas apgalvojumu, jo pretējā gadījumā ikviena persona, kas parakstījusi kādu dokumentu, kas nepieciešams ierakstu veikšanai komercreģistrā, varētu nepamatoti atsaukties uz paraksta viltošanas faktu un ietekmēt komercreģistrā ierakstīto ziņu ticamību.

[12] No lietas materiāliem izriet, ka */adrese/* reģistrētas šādu komersantu juridiskās adreses: SIA *„/Nosaukums/"*, SIA *„/Nosaukums 2/"*, SIA *„/Nosaukums 3/"*, SIA *„/Nosaukums 4/"*, SIA *„/Nosaukums 5/"*, SIA *„/Nosaukums 6/"*, SIA *„/Nosaukums 7/"*, SIA *„/Nosaukums 8/" (lietas I sējuma 79. – 94.lapa).*

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā pieejamās informācijas izriet, ka nekustamā īpašuma, kas atrodas */adrese/* īpašnieki ir *D.Š.* un *J.Š.*

Tātad, lai reģistrētu SIA *„/Nosaukums/"*, SIA *„/Nosaukums 2/"*, SIA *„/Nosaukums 3/"*, SIA *„/Nosaukums 4/"*, SIA *„/Nosaukums 5/"*, SIA *„/Nosaukums 6/"*, SIA *„/Nosaukums 7/"*, SIA *„/Nosaukums 8/"* juridiskās adreses iepriekš minētajā nekustamajā īpašumā, atbilstoši Komerclikuma 139.panta noteikumiem nepieciešama nekustamo īpašnieku *D.Š.* un

J.Š. piekrišana.

Lietas materiālos atrodas pieteicēju *J.Š.* un *D.Š.* vārdā parakstītas piekrišanas, kurās norādīts, ka viņi piekrīt SIA *„/Nosaukums/”*, SIA *„/Nosaukums 2/”*, SIA *„/Nosaukums 3/”*, SIA *„/Nosaukums 4/”*, SIA *„/Nosaukums 5/”*, SIA *„/Nosaukums 6/”*, SIA *„/Nosaukums 7/”*, SIA *„/Nosaukums 8/”* juridiskās adreses reģistrācijai viņiem piederošajā nekustamajā īpašumā, kas atrodas */adrese/ (lietas I sējuma 41. – 48.lapa)* un, kas, kā norāda pieteicēji, nav viņu parakstītas (turpmāk – Piekrišanas).

Saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta pirmo daļu, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā iekļauj šādus rekvizītus: 1) dokumenta autoru nosaukums; 2) dokumenta datums; 3) paraksts.

Tiesa konstatē, ka Piekrišanas saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta pirmo daļu satur visus nepieciešamos rekvizītus, proti, dokumenta autora nosaukumu, dokumenta datumu un parakstu.

Papildus prasības tiesību aktos minētās piekrišanas noformēšanai nav noteiktas. Savukārt jautājums par paraksta īstumu, proti, fakts, kādos apstākļos piekrišana ir sagatavota un sastādīta, ir lēmuma pieņemšanas faktiskie apstākļi, kuru pārbaude nav Uzņēmumu reģistra kompetencē atbilstoši sprieduma [11] punktā konstētajam.

Pieteicēji norāda, ka Uzņēmumu reģistrs varēja pārbaudīt to parakstu atbilstību citiem dokumentiem.Tiesa norāda, ka paraksta īstumu var pārbaudīt tikai lietpratējs, kas labi pārzina attiecīgo jomu un var sniegt kvalitatīvu vērtējumu vai atzinumu kādā jautājumā, tādēļ to ir iespējams noteikt tikai ekspertīzes rezultātā.

Administratīvā procesa likuma 59.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes, arī iegūt informāciju no administratīvā procesa dalībniekiem, citām institūcijām, kā arī ar liecinieku, ekspertu, apskates, dokumentu un cita veida pierādījumu palīdzību.

Tiesa secina, ka minētais Administratīvā procesa likuma pants noteic iestādes tiesības izmantot ekspertu gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem tas ir nepieciešams, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Taču, kā tiesa secināja sprieduma [11] punktā, Uzņēmumu reģistra kompetencē neietilpst lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude, kas ietver arī paraksta īstuma pārbaudi. Līdz ar to Uzņēmumu reģistram nav pamata veikt ekspertīzi, jo minētais jautājums nav Uzņēmumu reģistra kompetencē.

[13] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka Lēmums Nr.1 ir tiesisks un pamatots, līdz ar to pieteikums par tā atcelšanu ir noraidāms.

[14] Pieteicēji ir pieprasījuši arī morālā kaitējuma atlīdzināšanu. Pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu pamatots ar apstākli, ka SIA *„/Nosaukums/”*, SIA *„/Nosaukums 2/”*, SIA *„/Nosaukums 3/”*, SIA *„/Nosaukums 4/”*, SIA *„/Nosaukums 5/”*, SIA *„/Nosaukums 6/”*, SIA *„/Nosaukums 7/”*, SIA *„/Nosaukums 8/”* juridiskās adreses

nepamatoti reģistrētas *D.Š.* un *J.Š.* piederošajā nekustamajā īpašumā */adrese/*, kur dzīvo *I.Š.* un *A.Š.*

Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.panta pirmo daļu tiesības uz zaudējumu atlīdzību rodas, ja starp iestādes faktisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība – objektīva saite starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas. Minētā likuma 9.pants noteic, ka morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums. Tātad morālā kaitējuma atlīdzināšanas priekšnoteikums ir iestādes rīcības prettiesiskums.

Tā kā tiesa nekonstatēja Lēmuma Nr.1 pieņemšanā kļūdas un atzina Lēmumu Nr.1 par tiesisku, noraidāms ir arī pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzinājumu, jo Uzņēmuma reģistra rīcībā nav konstatējama prettiesiska rīcība.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt *D.Š.* un *J.Š.* pieteikumu par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2012.gada 3.februāra lēmuma Nr.1-5/16 atcelšanu un *D.Š., J.Š., I.Š.* un *A.Š.* pieteikumu labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru katram pieteicējam tiktu atlīdzināts morālais kaitējums Ls 3000.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis *(paraksts)* M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Markovs

Rīgā, 2013.gada 18.janvārī

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu, kas satur laika zīmogu.